

Sygn. akt *XVII Amz 54/23*

POSTANOWIENIE

Dnia 8 listopada 2023 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów
w składzie:

Przewodniczący – **Sędzia SO Anna Maria Kowalik**

Protokolant – st. sekr. sąd. Joanna Preizner – Offman

po rozpoznaniu w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) sp. z o.o. we W. (dawniej: (...) sp. z o.o.)

przeciwko **Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów**

z udziałem: (...) sp. z o.o. w P., A. Z., (...) sp. j. w B., (...) sp. o.o. sp. k. w C., (...) z siedzibą w P. oraz (...) sp. z o.o. w P.

o odmowę ograniczenia prawa wglądu

na skutek zażalenia powódki na postanowienie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z 5 grudnia 2022 r., Nr (...)

postanawia:

uchylić postanowienie w całości;

zasądzić od Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów na rzecz (...) sp. z o.o. we W. kwotę 1 237,00 zł (jeden tysiąc dwieście trzydzieści siedem złotych) z odsetkami za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego, od dnia uprawomocnienia się niniejszego orzeczenia do dnia zapłaty, tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 720,00 zł (siedemset dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia SO Anna Maria Kowalik

Sygn. akt XVII Amz 54/23

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 5 grudnia 2022 r. Nr (...) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej Prezes UOKIK), na podstawie art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (t.j. Dz. U. z 2015 r., poz. 184 ze zm.) (dalej u.o.k.i.k.) w ramach prowadzonego postępowania antymonopolowego działając na wniosek (...) sp. z o.o. z siedzibą w P. postanowił ograniczyć:

(...) sp. z o.o. z siedzibą we W.,

A. Z. prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą (...) w Ś.,

(...) sp. j. z siedzibą w B.,

(...) sp. z o.o. sp. k. w C.,

(...) sp. j. w P.,

(...) sp. z o.o. z siedzibą w P.,

prawo wglądu do treści pisma (...) sp. z o.o. w P. z 21 października 2021 roku w odniesieniu do wybranych informacji zawartych w załączniku do ww. pisma, pn. „(...)”;

Na slajdzie nr 4:

liczba pojazdów na prawym górnym niebieskim kafelku,

liczba pojazdów na lewym dolnym niebieskim kafelku

fragment po słowa „(...) do obsługi sektorów” – do końca tekstu zawartego na prawym dolnym niebieskim kafelku;

na slajdzie nr 5.

liczba pojazdów na czerwonym (ostatnim od góry) kafelku w pierwszej kolumnie,

liczba pojazdów na czerwonym (ostatnim od góry) kafelku w drugiej kolumnie,

liczba pojazdów na czerwonym (ostatnim od góry) kafelku w trzeciej kolumnie,

liczba pojazdów na czerwonym (ostatnim od góry) kafelku w czwartej kolumnie;

na slajdzie nr 6 wykres przedstawiony na tle jasnoszarej strzałki – w całości.

Na powyższe postanowienie zażalenie złożył (...) sp. z o.o. we W. (dalej powódka, Skarżąca), zaskarżając je w całości i zarzucając naruszenie:

art. 69 ust. 1 w zw. z art. 4 pkt 17 u.o.k.i.k. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i uznanie, że informacje objęte ograniczeniem prawa wglądu stanowią tajemnicę przedsiębiorstwa (...) w stosunku do Skarżącej;

art. 69 ust. 1 u.o.k.i.k. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie, polegające na tym, że informacje do których ograniczono prawo wglądu, nie spełniają przesłanki „niezbędnego zakresu” przewidzianej powyższym przepisem (ograniczenie dostępu do tych informacji ogranicza prawo do obrony Skarżącej w postępowaniu antymonopolowym);

art. 11 ust.2 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 roku o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (t.j. Dz. U. z 2002, poz. 1233 dalej u.z.n.k.) w zw. z art. 69 ust. 1 i art. 4 pkt 17 u.o.k.i.k. poprzez uznanie za tajemnicę przedsiębiorstwa informacji, które nie spełniają przesłanek określonych ww. przepisie i w związku z tym bezpodstawnie ograniczenie Skarżącej wglądu do tych informacji.

W oparciu o powyższe zarzuty, Skarżąca wniosła o:

zmianę zaskarżonego postanowienie poprzez odmowę ograniczenia Spółce prawa wglądu do informacji, ewentualnie,

uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości oraz

zasądzenie od Prezesa UOKiK na rzecz Skarżącej zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego, w tym także kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Prezes UOKiK (dalej pozwany) wniósł o oddalenie zażalenia w całości i zasądzenie od Skarżącej na jego rzecz zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Zainteresowani (...) sp. j. z siedzibą w B., (...) sp. z o.o. sp. k. w C., (...)sp. j. w (...) sp. z o.o. z siedzibą w P. nie zajęli stanowiska w sprawie.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

Postanowieniem z 22 kwietnia 2020 roku Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wszczął się z urzędu postępowanie antymonopolowe w sprawie praktyk ograniczających konkurencję przeciwko przedsiębiorcom:

(...) sp. z o.o. z siedzibą w P.,

(...) sp. z o.o. z siedzibą we W.,

A. Z. prowadzący działalność gospodarczą pod firmą(...) w Ś.,

(...) sp. j. z siedzibą w B.,

(...) sp. z o.o. sp. k. z siedzibą w C.,

(...)

(...) sp. j. z siedzibą w P.,

(...) sp. z o.o. z siedzibą w P.,

w związku z podejrzeniem zawarcia porozumienia ograniczającego konkurencję - w postępowaniach o udzielenie zamówień publicznych w trybie przetargu nieograniczonego ogłoszonych w 2017 roku przez Związek Międzygminny (...) z siedzibą w P. na usługę odbioru i transportu zmieszanych odpadów komunalnych i odpadów ulegających biodegradacji, ze szczególnym uwzględnieniem bioodpadów oraz na odbiór, transport i zagospodarowanie pozostałych odpadów komunalnych zbieranych w sposób selektywny z nieruchomości, na których zamieszkują mieszkańcy oraz nieruchomości, na których nie zamieszkują mieszkańcy, a powstają odpady komunalne położonych na terenie sektorów I-XV wchodzących w skład ww. Związku Międzygminnego - polegającego na uzgodnieniu przez ww. przedsiębiorców warunków składanych ofert, co może stanowić naruszenie zakazu, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 7 u.o.k.i.k. (postanowienie k.2-9 akt adm.).

(...) sp. z o.o. z siedzibą w P. (dalej (...)) w toku postępowania przedłożył pismo z 21 października 2021 r., wraz z załącznikiem pn. „(...)” (dalej: Prezentacja), a następnie pismem z 1 marca 2022 r. Spółka złożyła wniosek o ograniczenie prawa wglądu i zastrzegła, że informacje zawarte w Prezentacji stanowią tajemnicę przedsiębiorstwa i w związku z tym nie powinny być udostępniane pozostałym stronom postępowania (pismo z 21/10/2021 r. k. 14 akt adm., Prezentacja k.15-19 akt adm., pismo z 01/03/2022r. k.21-22).

Pismem z 4 marca 2022 roku Prezes UOKiK wezwał (...) do uzupełnienia, sprecyzowania lub modyfikacji wniosku, w odniesieniu do zakresu informacji, jakie mają zostać objęte ograniczeniem prawa wglądu w taki sposób, aby nie obejmowały one wszystkich informacji zawartych w prezentacji, a tylko te, które stanowią tajemnicę przedsiębiorstwa. W sytuacji, w której ww. wniosek zostałby utrzymany, Prezes Urzędu wezwał o jego dodatkowe uzasadnienie (pismo z 04/03/2022 r. k. 24 akt adm.).

Odpowiadając na powyższe wezwanie, (...) przedłożył, 15 marca 2022 r., zmodyfikowany wniosek o ograniczenie wglądu wraz z wersją Prezentacji jawną dla stron postępowania (pismo z 15/03/2022 r. k. 27-29 akt adm. , wersja jawna Prezentacji k.31-35 akt adm.). We wniosku(...)wniósł o ograniczenie prawa wglądu do materiału dowodowego pozostałym stronom postępowania antymonopolowego w odniesieniu do wybranych informacji zawartych w załączniku do ww. pisma, pn. „(...)”:

1. Na slajdzie nr 4:

liczba pojazdów na prawym górnym niebieskim kafelku,

liczba pojazdów na lewym dolnym niebieskim kafelku

fragment po słowa „(...) do obsługi sektorów” – do końca tekstu zawartego na prawym dolnym niebieskim kafelku;

2. na slajdzie nr 5.

liczba pojazdów na czerwonym (ostatnim od góry) kafelku w pierwszej kolumnie,

liczba pojazdów na czerwonym (ostatnim od góry) kafelku w drugiej kolumnie,

liczba pojazdów na czerwonym (ostatnim od góry) kafelku w trzeciej kolumnie,

liczba pojazdów na czerwonym (ostatnim od góry) kafelku w czwartej kolumnie;

3. na slajdzie nr 6 wykres przedstawiony na tle jasnoszarej strzałki – w całości.

Powyższy stan faktyczny nie był między stronami sporny i został ustalony na podstawie dokumentów zgromadzonych w sprawie, których autentyczności nie kwestionowała żadna ze stron.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje:

Zażalenie zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie należy przypomnieć, iż w postępowaniu administracyjnym obowiązuje zasada jawności akt sprawy, którą ustanawia art. 73 k.p.a. Ponadto stronom przysługuje prawo do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów, określone w art. 10 k.p.a., z którego również wynika prawo dostępu do tych dowodów i materiałów. Powyższe uprawnienia strony nie mają jednak charakteru bezwzględnego. Ustawodawca przewidział bowiem wyjątki od tej ogólnej zasady, do których należy m.in. uprawnienie Prezesa UOKIK określone w art. 69 ust. 1 u.o.k.i.k..

Na podstawie art. 69 ust. 1 u.o.k.i.k. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, na wniosek lub z urzędu, może, w drodze postanowienia, w niezbędnym zakresie ograniczyć prawo wglądu do materiału dowodowego załączonego do akt sprawy, jeżeli udostępnienie tego materiału groziłoby ujawnieniem tajemnicy przedsiębiorstwa, jak również innych tajemnic podlegających ochronie na podstawie odrębnych przepisów.

Zgodnie z art. 4 pkt 17 u.o.k.i.k. tajemnicę przedsiębiorstwa należy rozpatrywać w świetle przepisów ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1503, z późn. zm., u.z.n.k.)

Tajemnica przedsiębiorstwa została zdefiniowana w art. 11 ust. 2 u.z.n.k. Stosownie do treści tego przepisu przez tajemnicę przedsiębiorstwa rozumie się nieujawnione do wiadomości publicznej informacje techniczne, technologiczne, organizacyjne przedsiębiorstwa lub inne informacje posiadające wartość gospodarczą, co do których przedsiębiorca podjął niezbędne działania w celu zachowania ich poufności.

Z utrwalonego orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (dalej TSUE) wynika zaś, że „nie są tajne, ani poufne informacje, które wprawdzie takimi były, lecz pochodzą sprzed co najmniej pięciu lat, wobec czego należy je traktować jako dane historyczne, chyba że, w wyjątkowej sytuacji, skarżąca udowodni, że pomimo tego, jak dawne są to informacje, w dalszym ciągu stanowią one zasadnicze elementy jego strategii handlowej czy też strategii handlowej innego podmiotu (tak TSUE w wyroku wydanym w sprawie (...) przeciwko Komisji Europejskiej z 28 stycznia 2015 r., T-341/12- pkt 84, postanowienie Sądu z dnia 15 listopada 1990 r. w sprawie od T-1/89 do T-4/89 i od T-6/89 do T-15/89 (...) i in. przeciwko Komisji, Rec. s. II-637, pkt 23; zob. postanowienie prezesa czwartej izby Sądu z dnia 22 lutego 2005 r. w sprawie T-383/03 (...) przeciwko Radzie, Zb.Orz. s. II-621, pkt 60 oraz przytoczone tam orzecznictwo;

postanowienia prezesa ósmej izby Sądu z dnia 8 maja 2012 r. w sprawie T-108/07 (...) przeciwko Komisji, pkt 65; z dnia 10 maja 2012 r. w sprawie T-354/08 (...) przeciwko Komisji, pkt 47). Tożsame stanowisko zajmuje również Sąd Apelacyjny w Warszawie (np.: postanowienie z 17 maja 2019 r., sygn. akt VII AGz 220/19, nie publ.).

W rozpoznawanej sprawie (...) wniósł o ograniczenie prawa wglądu do informacji zawartych w Prezentacji wskazując, że są to informacje o charakterze gospodarczym, które ze względu na bezpieczeństwo działalności i poufność nie są powszechnie dostępne. Informacje te są bowiem elementem know-how wynikającego z wiedzy eksperckiej (...) oraz (...) sp. j. Wyniki analiz przedstawione w Prezentacji zostały przeprowadzone w oparciu o metodologię wypracowaną wyłącznie w drodze współpracy pomiędzy (...) i (...) sp. j. i bazują na wiedzy eksperckiej, doświadczeniu branżowym oraz są wynikami pracy, które były wykorzystywane w kreowaniu strategii gospodarczej spółki (...). W tej sytuacji ujawnienie informacji zawartych w Prezentacji mogłoby narazić (...) na niepowetowane straty wynikające z ujawnienia metodologii używanej do kalkulacji ryzyka ekonomicznego. Zastosowana metodologia nie była uwzględniana w ustaleniach pomiędzy członkami konsorcjum i tym samym nie jest im znana. Dodatkowo (...) podniósł, że co do przedmiotowych informacji podjęto odpowiednie działania, mające na celu utrzymanie ich w poufności o czym świadczy chociażby złożenie przez Spółkę wniosków o ograniczenie wglądu do materiału dowodowego w ww. zakresie.

Z kolei Skarżąca podniosła, że informacje zawarte w Prezentacji dotyczą okresu sprzed co najmniej sześciu lat i jako takie nie mają obecnie wartości gospodarczej oraz (...) nie podjęło środków w celu utajnienia ww. informacji przed Konsorcjantami. W ocenie Skarżącej, wszystkie utajnione informacje objęte niniejszym zażaleniem mają charakter historyczny i nie posiadają wartości gospodarczej. Powołując się na orzecznictwo TSUE zauważyła, że informacja starsza niż 12 miesięcy przestaje być informacją aktualną i staje się informacją historyczną. Wszystkie informacje wymienione w Prezentacji zawierają dane odnoszące się najpóźniej do 2017 r. (tak m.in. wynika z tytułu samej prezentacji, tj. „(...) - prezentacja). Z gospodarczego punktu widzenia są to informacje obecnie bezużyteczne. Przykładowo informacja o tym, ile pojazdów potrzebował (...) do realizacji zamówienia dla (...) w 2017 roku, jakie planował obsługiwać sektory w tzw. „scenariuszu alternatywnym” albo jak wiele pracowników musiałby zatrudnić do realizacji ww. zamówienia, jak też sposób wyliczenia tzw. utraconych korzyści przy wykorzystaniu tzw. „scenariusza alternatywnego” nie ma obecnie żadnego znaczenia gospodarczego, albowiem w międzyczasie dane w zakresie liczby pracowników, środków finansowych czy posiadanego taboru mogły się zmieniać i to wielokrotnie. Informacje sprzed kilku lat są obecnie całkowicie nieprzydatne, jeśli chodzi o konkurowanie na rynku właściwym lub innych rynkach i jako takie nie posiadają wartości gospodarczej.

Skarżąca zauważyła również, że nie jest trafny pogląd wyrażony w zaskarżonym Postanowieniu, że złożenie wniosku o ograniczenie prawa wglądu samo w sobie stanowi wyraz utrzymania informacji w poufności. Oznacza on bowiem, że każdy (w tym także całkowicie niezasadny) wniosek o ograniczenie prawa wglądu stanowi - zdaniem Prezesa Urzędu - spełnienie przesłanki z art. 11 ust. 2 u.z.n.k. Badanie tej przesłanki na etapie rozpoznawania wniosku o ograniczenie prawa wglądu nie miałyby w takiej sytuacji sensu, skoro zawsze byłaby ona spełniona. Powyższe stanowisko sprowadza się zatem do stwierdzenia, że dana informacja wymaga ochrony wyłącznie z powodu objęcia jej wnioskiem o ograniczenie prawa wglądu przez jedną ze stron postępowania antymonopolowego.

Zdaniem Sądu należy zgodzić się ze Skarżącą, że dane zawarte w Prezentacji, których uznania za tajemnicę przedsiębiorstwa domagał się (...) nie mogą być za taką uznane.

Przede wszystkim są to dane hipotetyczne będące wynikiem pewnych założeń i analiz, a zatem trudno uznać, aby same w sobie mogły stanowić wartość gospodarczą. Ponadto są to dane historyczne, pochodzące z 2017 roku, a takie zgodnie z utrwalonym orzecznictwem TSUE przytoczonym powyżej nie mają wartości gospodarczej, a tym samym nie mogą zostać uznane za tajemnicę przedsiębiorstwa.

Należy podkreślić, że sytuacja gospodarcza w Polsce z 2017 roku różniła się w sposób istotny od tej z 2022 roku, chociażby z uwagi na wojnę w Ukrainie i wzrost cen nośników energii czy paliw ciekłych, co z kolei wpłynęło na wzrost ceny towarów, świadczonych usług i kosztów prowadzenia działalności gospodarczej. W tym czasie doszło również do

wielu zmian w prawie, które również musiały prowadzić do zmiany sposobu prowadzenia działalności gospodarczej i progu jej opłacalności. Dlatego również z tych względów należało uznać, iż nie mają wartości gospodarczej.

Aczkolwiek jak już wcześniej wspomniano, w szczególnych okolicznościach, dane historyczne mogą być uznane za tajemnicę przedsiębiorstwa, jeśli wykaże ono, że w dalszym ciągu stanowią zasadnicze elementy jego strategii handlowej.

W ocenie Sądu, spółka (...) nie udowodniła, że sposób agregacji danych ich prezentacja są tego rodzaju, iż mogą świadczyć o stasowanej przez nią metodologii czy też, że stanowią element know-how wynikający z wiedzy eksperckiej doradców Spółki.

Omawiane dane zostały bowiem ujęte w Prezentacji i zawierają wynik pewnych założeń, lecz nie można w oparciu o nie ustalić, w jaki sposób doradcy Spółki, czy też ona sama doszli do takich a nie innych wniosków. Zapoznanie się z Prezentacją przez konkurentów (...) nie doprowadzi również do ujawnienia metodologii wypracowanej wyłącznie w drodze współpracy pomiędzy Spółką a jej doradcami, bowiem zawiera ona zbyt mało danych, by odtworzyć zastosowaną metodologię np.: brak jest danych wyjściowych, działań matematycznych i ich wyników, kalkulacji itp. Podobnie należy ocenić dane liczbowe ujęte na slajdzie „(...)” (k.17v), które są hipotetyczne i bardzo ogólne, a tym samym nie dają jednoznacznych, pewnych założeń co do ewentualnej strategii handlowej (...). Sama informacja o ilości specjalistycznych pojazdów, które Spółka musiałaby zakupić lub o ilości pracowników, których musiałaby zatrudnić, aby zrealizować samodzielnie zamówienie, czy wysokość hipotetycznych utraconych korzyści, w ocenie Sądu nie ma wartości gospodarczej, bowiem wykorzystanie tych danych i to pochodzących z 2017 roku nie może zostać wykorzystane przez konkurencyjne podmioty, bowiem nie można w oparciu o te dane ustalić, realnych założeń biznesowych Spółki (...).

Reasumując, hipotetyczne dane historyczne, w oparciu o które nie można ustalić zastosowanej przez (...) metodologii, czy też założeń analitycznych nie mają wartości gospodarczej, a tym samym nie mogą być uznane za tajemnicę przedsiębiorstwa, co z kolei sprawia, że nie można ograniczyć innym stronom postępowania wglądu do nich. Koniecznym było zatem uchylenie, na podstawie art. 479^(31a) § 3 k.p.c. w zw. z art. 479⁽³²⁾ § 2 k.p.c. zaskarżonego postanowienia w całości.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Z uwagi na uwzględnienie zażalenia w całości, pozwanego należało uznać za stronę, która przegrała proces i zasądzić od niego na rzecz Skarżącej zwrot kosztów procesu. Na powyższe koszty składa się opłata od zażalenia w wysokości 500,00 zł i wynagrodzenie pełnomocnika w wysokości 720,00 zł ustalone w oparciu § 14 ust. 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. 2015, poz. 1804 z zm.) oraz 17,00 zł tytułem opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa.

Sędzia SO Anna Maria Kowalik

Zarządzenie:(...)

Sędzia SO Anna Maria Kowalik

| Strona